

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

SVOJIM LASTNIM LAŽEM NASEDAJO. — Včasih so rekli o kakem nepojasnjenem lažnivcu, da tako laže, da sam sebi verjame. To velja tudi o komunistih. Tako laže njih propaganda, da začne najbolj pametni med njimi verjeti največje neumnosti. To se je pokazalo zelo izrazito ob lažeh, da so v Trstu zavezniški prepovedali brati Cankarjeve stvari na radiu.

Zgodba je sledeča: Komunisti so se vrinili povsod. Tudi k tržaškemu radiu, ki oddaja v slovenščini. Zavezniška oblast, ki Trst upravlja, je teh komunistov sita in jih je začela odstranjati iz raznih služb; tako tudi pri radiu. Ti odslavljeni komunisti so začeli v tržaškem od jugoslovanske vlade plačanim "Primorskem dnevniku" lagati, da je vodstvo postaje prepovedalo oddajati na radi

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

1948	FEBRUARY	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 24 Wed., Feb. 4, 1948

Lausche in Miller

Frank J. Lausche in Rav T. Miller sta naznanila, da se bosta potegovala za demokratsko nominacijo v primarnih volitvah 4. maja za guvernerski urad v državi Ohio.

Kar se tiče nas vemo z vsoto gotovostjo, da je Mr. Miller kandidat. Za Mr. Lausche vemo pa samo toliko, kolikor slišimo o tem na radiju in vidimo v ameriških časopisih. Ray Millerju se je zdelo namreč vredno in morda tudi potrebno, da je prišel osebno v naš urad ter nam razložil vzroke, zakaj kandidira. To se Franku Lauschetu najbrže ni zdelo niti vredno, niti potrebno, kar je pač njegova osebna zadeva.

Na vsak način je pa vredno zapisati, da si bosta stala v primarnih volitvah, če se do takrat noben ne skesa, dva najbolj močna kandidata nasproti, kar jih je še bilo v zgodovini države Ohio. Oba sta zmožna, oba dobra delavca v kampanjih, oba imata prijatelje, na katere računata za podporo.

Našim volivcem ni treba nobenega predstavljati, niti ju hvaliti, niti ju grajati. Oba sta dobro poznana vsakemu in državljan naj izbira med njima. To se pravi, državljan demokratskega političnega prepričanja, ker oba se potegujeta za nominacijo pri demokratih.

Edino to bi radi omenili, da bodo državljan v Ohio pokazali na 4. maja, če so za to, da imamo sploh kakšno politično stranko, ali lahko opravimo brez nje in damo politično vodstvo v roke enemu človeku.

Frank J. Lausche je prišel v županski urad v Clevelandu s pomočjo regularne demokratske stranke. Vsi, od načelnika stranke pa do predstojnika načelnika so delali za njegovo izvolitev. Ko je bil pa enkrat v uradu, je postal neodvisen in ni dajal priznanja stranki, ki ga je izvolila. Tedaj se je pričel spor med njim in strankinim vodstvom, ki je postajal vedno hujši in vedno večji. Bil je ponovno izvoljen potem, ne toliko s pomočjo stranke, kot s pomočjo splošnega meščanstva, zlasti pa narodnostnih skupin, ki so šle za Lauschetom kot za svojim novim mesijem.

Tudi ko je prvič kandidiral za guvernerja, so mu dale največ glasov narodnostne skupine. Toda dobil pa je mnogo republikanskih glasov, ker takrat so se republikanci zgrizli med seboj, ker so imeli tri kandidate in dobiček od tega je imel Lausche.

Ko je pa Lausche kandidiral drugič za guvernerja, se je pa že poznal spor, ki ga je imel z demokratsko stranko. V času uradovanja ni namreč dal nobenega priznanja stranki, najsi bo pri oddaji del ali pri čem drugem. Vse je imel v rokah sam. Ravno tako je popolnoma prezrl narodnostne skupine, katerim je bil sicer dolžan toliko. Niti enega važnejšega urada jim ni dal. To se je pa maščevalo nad njim pri drugih volitvah. Demokrati so videli, da nimajo od Lausche pričakovati nič, ker pri oddaji del ni delal nobene razlike, pa namesto da bi šli na volišče, so ostali doma. Niso volili proti njemu, ampak na volišče niso šli. Če vzamemo v poštev, da je ostalo pri zadnjih volitvah samo v njegovi domači 23. vardi v Clevelandu doma blizu 2,500 volivcev, večinoma njegovih lastnih rojakov, potem lahko sodimo, zakaj je izgubil pri volitvah. Frank se je narodu odtujil.

Na drugi strani je pa Ray T. Miller, ki je odločno z demokratsko stranko in ki pravi, da mora dati demokratska administracija v prvi vrsti priznanje demokratom. Tisti demokrati, ki se zanašajo na kakšno državno delo, bodo glasovali za Millerja, ker le od njega lahko kaj pričakujejo. In če povemo, da je v državi do 22,000 del, potem je že to nekaj glasov. Dočim ni Lausche pogljal z dela skoro nobene republikanke, je sedanjnji guverner, republikanec, pogljal slednjega demokrata in nastavljal republikance. In samo, če bo Miller izvoljen, bodo ob delo vsi republikanci, ki jih bodo zamenjali demokrati. Na te glasove se Lausche torej ne more zanašati.

Potem so pa neodvisni glasovi, na katere Lausche lahko računa. Ampak pribit fakt je, da neodvisni ne gredo volit v primarnih volitvah, torej ne bodo Lauschetu prav nič pomagali.

Rekli smo zgoraj, da je dobil Lausche vselej tudi mnogo republikanskih glasov. Da, toda le pri glavnih volitvah. Pri primarnih volitvah bodo glasovali republikanci svojo listo, torej Lausche od njih tudi ne dobil glasov.

V teh primarnih volitvah bomo torej videli: ali je v državi več takih demokratov, ki se trdno drže regularne stranke, ali je več takih, ki jim ni nič za uradno stranko. Ali je več takih, ki priznajo sisteme političnih strank in vedo, da je treba načelnika, varde vodje, precinkne načelnike, ali je več takih, ki dajo raje vso strankino moč v roke enemu človeku. Od tega je odvisna nominacija enega in drugega.

Mi se ne bomo spuščali v nobene boje v primarnih volitvah. Naj si državljan izbere kandidata sami. Obljubimo pa že zdaj, da bomo za glavne volitve na celi črti podpirali tistega, ki bo dobil v primarnih volitvah največ glasov, pa naj bo to Frank J. Lausche, ali Ray T. Miller.

Narodnost pri tem ne šteje nič. Saj nam je to Lausche

sam pokazal, ko pri lanskim županskim volitvah ni podpiral svojega rojaka — Pucila, dočim ga je naš list podpiral na celi črti.

Mi mislimo, da je naše stališče pravo in pošteno. Vsak naš državljan pa naj stori, kakor misli, da je najbolj prav, ker volitve so še vedno svobodne, hvala Bogu.

BESEDA IZ NARODA

Kolona mora biti

Ogema, Minn. — Uredništvo! Priloženo pošiljam naročnino za Ameriško Domovino za eno leto. Zivela še dolga leta! Kolona pa mora biti, ker v njej so "renije" proti toliko žalostnim novicam.

V pet-in-šestdeset let, odkar sem tukaj, sem skoro že popolnoma pozabil starokranjske izraze. Sedem-in-trideset let sem mislonaril med Indijanci v severni Minnesoti in sedaj pa sem že nad dvajset let med samimi Angliji. Da, res lepa je naša, Tuhinjska dolina. Vam udani, Rev. Roman Homar, OSB.

Father Rupar piše

Admont, Avstrija. — Moj prijatelj, urednik! Po dolgem potovanju sem vendar srečno prišel na dom svojih staršev. Vožnja na morju je bila zelo prijetna in morje ne preveč razburkano! Prišli smo 9. januarja v pristanišče v La Havre na Francoskem. V Parizu sem ostal šest dni, da sem si preskrbel zahtevane listine za Avstrijo.

Tu so velike težave z vlaki, ker jih je premalo in tudi zveze z drugimi je težko dobiti. Smo pač v deželi revščine in pomanjkanja. Za jesti se dobi ravno toliko kar je nujno potrebno in žaljivo, moj žolodec je to takoj občutil. Hvala Bogu, da smo vsega tega še navajeni. Glavna stvar je, da sem po dolgih letih zopet videl moje ljube starše, brate in sestre. Zdravi so hvala Bogu! Saj ne vem, kaj naj bi vam za enkrat povedal, da bi vas zanimalo. Saj tudi še ravno ne vem veliko, ker sem še premalo časa tukaj. Kakor hitro bom imel malo vpogleda v te razmere, vam bom kaj obširneje popisal.

Za sedaj lahko samo to povem, da če ne bi Amerika tako dobro pomagala Avstriji, bi tukaj vsi že davno od lakote pomrli. Samo škoda, da le malo ljudi pozna te žalostne razmere, ker drugače bi še več in veliko hitreje pomagali. Eno je vendar dobro letos in to je, da letošnja zima do sedaj še ni bila ravno prehuda. Božja Previdnost še vedno najhitreje in najboljše pomaga. Še eno je treba obžalovat in to ne samo v tej deželi, ampak tudi povsod drugod — ljudje se še niso izpametovali kljub strahotam vojne in velikega pomanjkanja. Ne morete si predstavljati, kako se vam v Ameriki dobro godi. Najbrže se vam predobro godi, ker je še vedno toliko neumnih ljudi, ki si presiti vsega dobrega še vedno žele komunističnega raja, ker pač ne vedo, česa si žele.

Tudi tukaj rovarijo povsod s svojo neumno propagando, toda upajmo, da jim ubogo ljudstvo ne bo nasledilo. Hudič bo ostal še vedno črn, pa tudi če bi se vedno umival ali pa belo pobarval.

Kako se pa vam kaj godi v vaši lepi deželi? Vedno bolj mi je dolgčas povsod vseh; saj je bilo tam tako fletno in lustno. Upajmo, da se zopet kmalu vidimo. Ko boste zopet kje veseli skupaj, mogoče pri pečenju krompirja, pa na me ne pozabite! Sedaj bi bil pečen krompir kar dober... Pozdravite vse naše ljube znance, prijatelje in vse čitatelje vašega lepega lista. Imel sem tudi srečo, da sem takoj prvi dan videl prevz. g. škofa Rožmana. Ne morem vam popisati, kako

me je veselil ta obisk in kakšen vtis naredi na človeka častljiva postava tega mučenika! Mnogo, mnogo sva si imela povedati in upam, da bom imel priložnost še ga videti. Več o tem prihodnjic. Naj bo dovolj za danes. Še enkrat se vam in vsem zahvaljujem za vse kar ste mi dobrega storili. Vaš udani

Rupar Alois, C. M.
214 Admont,
Obersteiermark, Avstrija.

Zahvala

Cleveland (Collinwood), O. — Pripravljalni odbor za "Card Party" Oltarnega društva pri fari Marije Vnebovzete se pri fari Marije Vnebovzete se želi tem potom zahvaliti vsem posetnikom, ki ste se kljub silnemu mrazu v tako velikem številu odzvali k naši zabavi. Najlepša hvala pa gre Mrs. Pearl Mooney, predsednici PTA. in vsem članicam za tako lepo udeležbo in za vso opravilo, ki se je rabi pri taki zabavi, katero so nam dale brezplačno na razpolago.

Prav lepa hvala Mrs. Rozi Mickovic za dar in delo, kajti ona je tudi zastopala predsednico tega društva, ki se sama ni mogla udeležiti, ker živi na farmah. Prav lepa hvala vsem, ki ste kaj pomagale ob tej priliki. Še posebej lepa hvala Mrs. Joe Fonda, ki nam je preskrbel tako lep dar, ter prav lepa hvala vsem članicam za prostovoljne prispevke. Torej prav lepa hvala vsem darovalcem in sploh vsem, ki ste kakor koli pripomogli do tako lepega uspeha. Za odbor, Mary Izanec.

Hubbardske novice

Madison, O. — Saj pravim, v prosti naravi bi bilo res prijetno v zimskem času, če bi le ne bilo snega in pa mraza. Blagor tistim, ki so tako srečni, da si lahko podnebje izbirajo. Kot vidim iz časopisja je takih ljudi vedno več, ampak jaz pa nisem bil rojen pod tako srečno zvezdo, kajti ostati moram vedno tam, kamor me usoda posadi, nobene druge pomoči ni, sem menda pač že opredel za ta svet. Misli mi vedno bolj uhajajo na oni svet, ker sem z vsakim dnem bližje njega.

Vendar bi pa še rad preživel letošnjo volivno borbo, da bi videl, kakšen uspeh bo imela tretja stranka. Kdo bo izvoljen se prav s sigurnostjo že lahko kar naprej izračuna, ker mu bo Wallace in njegova tretja stranka pomagala do izvolitve. Časopis, ki ga dobivam, je prinesel sliko predsednika Trumana na bolniški postelji, kamor ga je najbrže položila Wallacejeva najnovejša stranka, ker mu bo odvzela glasove, ki so mu potrebni za izvolitev. Prav sigurno je, da Wallace ne bo zmagal, ker njegovih pajdašev ali levicarijev ne bo toliko, da bi zmagali, vsaj za enkrat še ne.

Meni je sicer prav vse eno, kdo zmaga, ker se že itak poslavljam s tega sveta, zato si tudi ne bom las belil s tem, ker jih nisem dobil do sedaj jih tudi poslej ne maram dobiti radi takih skrbi. Ob teh volitvah bodo gotovo vsi prišli na plan, ki se sedaj z našo vlado ne strinjajo in takrat bo videl naš predsednik, koliko nasprotnikov ima. Vse dobro in prav, ampak z glavo zaletavati se skozi zid, je pa jako bedasto.

Kar lepo počasi kimamo na

prej tu v prosti naravi, nič pri-da ni, hudega pa ravno tudi ne. Dokler lahko pospravim po ene deset skodelic kave in pol glaba kruha na dan, še ni tako slabo, ampak pri tej dragini, kot je sedaj, tudi to ne bo šlo dolgo. Hud mraz pritiska kar naprej, zato so pa naše putke skoro popolnoma prenehale nesti jajca. Kurji živeže gre pa tudi vedno navzgor kot bi bil zno-rel. Što funtov stane od \$5.75 do \$6.50 malo boljši, jajca gredo pa doli s ceno. Kaj mislite ženičke, kam bomo kokošjerejci prišli. Mnogi so že sedaj sklenili, da bodo kurjerejo prenehali. Jaz se že nisem odločil, kaj bom naredil. Tudi prasičjareja nekam pojenjuje pri nas, a kljub temu sem se prav dobro mastil s krvavicami, s katerimi so me zakladali Perparjevi in pa Arkotovi in tudi "godeli" sem imel dovolj, tako sem kar dobro prišel k sebi in se lepo poredil. Krvavice so bile pa že tako dobre, da bi jih jedel kar naprej. Prav lepa hvala zanje. Pozdrav.

Frank Leskovic.

Premalo zemlje in preveč

Zivel je bogat kmet. Toliko je imel sveta, da ga je v pol dne ni obhodil, pa mu ga še ni bilo dosti. Imel je soseda: ta je bil siromak. Druga ni bilo njegovega nego lesena koba in boren zelnik, ob meji so mu stale tri visoke, krive češplje. Ta zelnik je bodel bogatega kmeta v oči.

"Prodaj mi zelnik," je rekel sosedu, "imeti ga moram, da bo ves svet moj od vode do hriba!"

Sosed ga je zavrnil: "Ne morem ti prodati zelnika. Kako naj živim brez njega, ko mi daje vsakdanjo hrano?"

"Če mi ga ne daš zlepa, ga boš dal zgrda," je zagrožil kmet.

Pa se kmet domislil in gre h gosposki in toži soseda, da mu dela škodo, ker mečejo češplje ob zelniku svojo dolgo temno senco na njegovo — kmetovo — deteljo. Tako ga je tožil, potem pa je ves svojih naklepov odšel z grajskim pisarjem v krčmo.

Šele pozno zvečer se je do-bre volje odpravil proti domu, pa ga je zajela na ravnem polju temna noč in zgrešil je pot. Hodil je in hodil, že davno ni bil moral biti doma, hotelo se mu je že dremati, pa ni vedel, kod ga nosijo trudne noge. Prišel je do sivega zidu, razveselil se ga je. "Tu so ljudje," si je mislil, "naprej nisem kos, poprosim jih prenočišča."

Taval je ob zidu, našel vrata, vstopil, storil nekaj korakov, se spotaknil in padel.

"Kaj vraga je to?" pravi in tiplje okrog sebe. Otiplje grob, otiplje križ; zašel je na pokopališče. Obide ga groza. Tačas v zvoniku udari kladivo, kmet šteje, našteje polnoči. A kaj je to? Po zadnjem udarcu se začne iznad grobov dvigati, širijo in naraščati skrivnostni šepet, zamolkel smeh, polglasen preprič.

Bolj mrtev ko živ sede kmet na grob in se prekriža. Kar začuje tudi pod seboj iz zemlje glas: "Živec, debelec, kaj sediš na moji strehi?" Kmet je zatrepetal: "Sveti Šentjaž, samo to noč me še obvaruj. Saj vem, da sem hud grešnik."

Iz groba pa se je zopet oglašilo: "Živec, debelec, ali si morda? Kdo si, kaj delaš na moji strehi? Govori, da mi ne bo treba vstati in iti gledat!"

Kmet je zdrknil z groba, pokleknil in trepetaje rekel: "Jaz sem, jaz — krščanski človek sem, zašel sem, nemara sem preveč pil. Bog mi odpusti ta greh! Pri gosposki sem bil po opravih zaradi zelnika, ki mi ga sosed noče zlepa dati."

ČE VERJAMETE AL PA NE

Ko sem stal pred ljubljanskim stacionom in zija v to veliko vas, kjer nisem videl niti plotu, da bi človek konja privezal, kakor je rekel Ribničan, nisem vedel ne kod ne kam. Še v Cerknici, ki ima malo in veliko gaso, se nisem izgubil in sem vedel za frontarijo in za krvavo rihito, tukaj v Ljubljani sem bil pa kot tele pred novimi vrati.

V roki sem držal listek, na katerem so naš oče z velikimi črkami zapisali naslov mojega brata Jožeta, ki je bil nekje pred škofijo. To je že dobro, ampak kje je škofija?

Oče so mi rekli, ko so mi dali listek z naslovom: "Na, kar na ta naslov jo mahni. Saj boš lahko našel. Če pa ne, pa vprašaj, saj imaš jezik, s katerim si precej pripraven za vsako stvar. Ne boš se izgubil, ne." Prav lahko bi se bil kujal in izjavil, da sam ne bom šel v nepoznano mesto, pame je bilo sram priznati, da si ne upam.

Nedaleč zagledam stati lepo opravljenega cesarskega osebo. Najmanj general je moral biti, ki je bil v taki lepi uniformi. Pod vratom je imel nekakšen zlat kifelc s številko, menda zato, da se ne bi izgubil. Srečo je gledal okrog sebe, kot bi nekoga iskal. Pod nosom je imel mogočne brke, kvilsku obrnjene, kot dva rožička. Precej se mi je zdel podoben levemu vojščaku, ki stoji ob bojem grobu, sem presodil, samo da ni imel sulice, ampak je nosil od sebi nekaj rožic, ki bo menda sablja.

Bogve, kaj bi mi storil če bi ga vprašal, mi je padlo v glavo, ker nihče drugi se mi ni zdel tako pripraven. Samo, če zna po naše, me je zaskrbelo, ker sem slišal, da govore generali samo

"Ti si, ti? Zdaj te poznam! Glej, glej, sveta imaš premalo, praviš, in se boš pravdal zanj?" Tako se je zopet oglašilo iz groba, ob tem pa še čudna krohot, kakor da bi kdo grah iztresal. "Reveš si, revež in meni se smiliš. Jaz sem bil tudi tak. Nikdar mi ni bilo dosti zemlje! Zdaj je imam pa dovolj! Preveč je imam, v usta mi sili, v nos in ušesa. Veš kaj, kmet, ti imaš premalo zemlje, jaz je imam preveč: dajva, menjajva!"

Kmet je čutil, kako se pod njim dviga grob, in prešinil ga je smrten strah. Tačas pa je udarilo v zvoniko eno in kakor na mah je po grobeh vse utihnilo. Ko je šel zjutraj grobar dan zvonit, je našel kmeta nezavestnega ob grobu. Prenesli so ga domov in le počasi je okrevljal. Lasje so mu bili tisto noč osiveli.

Z ubogim sosedom pa se je poravnal in mu prepustil del svojega bagostva.

Misijonstvo

V zadnjih letih se je število misijonarjev in pomočnikov razveselljivo dvignilo. L. 1917 je bilo 12,000 misijonskih duhovnikov in 27,000 redovnic misijonarjev. Leta 1935 pa je bilo duhovnikov 16,000 in redovnic 38,000. Leta 1947 je število duhovnikov že 22,000, redovnic pa 54,000. Združene države ameriške se zadnje čase zelo odlikujejo z misijonskimi poklici. Toda pri velikanskem številu poganov po raznih delih sveta in številu misijonskih delavcev le neznanost. Tako je v neki indijski pokrajini en sam katoliški duhovnik na 9,000 katolikov in poldrug milijon poganov.

po nemško. Kar bo, pa bo, sem si mislil, vprašal ga bom in če mi bo pa kaj hotel, bom pa zbežal. Ujel me ne bo, to sem dobro vedel. Na vsej Menišiji je bil samo žnidarjev Jakop bolj hiter, to pa zato, ker je bil bolj pri tleh. Stopil sem proti mogočnemu gospodu in se mu lepo odkril, kakor smo se na Menišiji odkrivali domačemu gospodu in žandarjem iz Cerknice.

"Kaj bi rad?" me je vprašal, pa se mi ni zdel ravno preveč hud.

"Grmkov Japček sem z Menišije in k bratu sem namenjen. Veste, za gospoda sem prišel študirat v Ljubljano, pa ne rad."

"Tako, tako, gospod boš. Kaj se ve, če ne," se mi je zdel kar domač z menoj.

"Kje pa stanuje tvoj brat?" bi rad vedel lepi gospod.

"Tukaj je imam zapisano, pa ne vem, kako bi ti je prišel," sem mu pomolel listek.

Prečital ga je in rekel: "Pred škofijo bo. Čakaj malo, bom tamle na kolodvoru nekaj povedal mojemu tovarišu, pa ti bom šel pokazat, da se ne boš zgubil."

Vesel sem bil in v strašno veliko čast sem si šel, da bom korčil po Ljubljani ob tako lepo oblečenem gospodu. Kmalu je prišel nazaj in udarila sva jo v Ljubljano. Kaj vem, sva jo hodila. Moj vodnik je hodil mogočnih korakov, jaz sem pa drobil poleg njega. Kdo bi mislil, da me bo takoj prvi dan doletela taka velika čast, da bom slišal od patri ob strani samega gospoda generala. Videlem, kako so na ju ljudje radovedno gledali. Pa še ne toliko mojega gosposkega spremljevalca, kot so mene. Nevoščljivi so mi, da kar zeleno gledajo, sem si mislil, ker je ravno mene izbral za družbo, malega kmečkega fantka, s kratko kamilico, okroglim klobučkom na glavi in v podkovanih čevljih, ki so kresali po trdem tlaku, kot bi kresali iskro. Pod pazduho sem stiskal culico, v katero mi je sedra zavila nekaj perila in par žepnih robcev. Zabičavala mi je, ko sem ji očital, zakaj mi bodo robci, da imajo v Ljubljani drugačno navado pri vsekavanju in da se tam ne smem več brisati z rokavom pod nosom.

Mimo naju sta šli dve ženski, ki sta zapicili vame svoje sive oči, me premerili od nog do glave in natančno sem slišal: "Tak mlad, pa ga že ženejo. Kmalu je začel in kar na obrazu se mu pozna, da je že velik hudelec. Le meni verjemi, ta bo končal na gaugh!"

Ozrl sem se okrog, da bi videl, kam so bile tiste hude besede namenjene. Pa na cesti sva bila sama z gospodom generalom. Le koga sta objedali, sem si mislil in se spomnil na Blažovno Mico, ki jima je bila na las podobna in tudi v jeziku nič slabša.

"Ha, ha," se je zagrohotal Zolokarjev Jože. "Misli si, da ho-diš ob generalu pa si hodil s spic-ljem, kakor smo rekli ljubljanskim policajem. Ni čudno, če so te ljudje radovedno gledali, misleci da te je zasačil pri kakem nepoštenem dejanju in da te vleče na gomastrat."

"Vidiš, Jože, takrat tega nisem vedel, ampak kmalu potem mi je bilo vse jasno, ko so mi jih pokazali, da so to možje postavne. No, prijazni stražnik me je pripeljal prav do hiše pred škofijo. Le pridno se uči, mi je še naročil, ko mi je pokazal veliko vežo, kjer je bil moj cilj."

No, bomo pa še jutri nekoliko o tem.

Beg iz žrela smrti

V. 2.

Fantje s kamijonov sprašujejo:

"Kam gremo? Kje smo? — Kam nas peljejo? Ali veste?"

"V Jugoslavijo nazaj. K Ti-tu! Kaj ne veste to?" odgovarjajo ljudje in ne morejo verjeti, da ti, da ti, ki se peljejo, ne vedo, kam gredo, ko oni vedo, kam jih peljejo.

"Ali je mogoče?" se spogledujejo fantje.

"Ne, Angleži to ne bodo storili! Vsaj povedali nam bi... Saj vedo, da smo čakali nanje kakor na rešitelje. Če smo se bojevali na svojih tleh, smo se samo zoper komunizem, in zdaj vendar nas ne bodo pogrnali v Titovo žrelo; če pa smo odšli iz doma, da pri njih poiščemo zaščito! In oni to dobro vedo!"

"Lepo bi bilo; le da bi bilo po tvoje..." se oglasi eden izmed njih, ki se mu je vse čedalje bolj sumljivo zdelo.

Cesta se vije med polji ob Dravi; zdaj se zavije kakor drobna, tenka kača vsa umazana in rjava, zdaj spet bela, kakor trak. Zmerom proti severovzhodu, zmerom dle od Italije.

Pred iskajočimi očmi na široki planoti se prikaže mesto. Rjava Drava drvi proti visokim goram, ki je ostrc zavlila na desno.

Polje, sonce, beli trak ceste in nebo, brezmejno in brezmadežno kakor misel čistega srca.

Pliberk!

Črna veriga kamijonov se je ustavila. Fantje so tihi, kakor da gredo v smrt. Tesnoba pričakovanja se stopnjuje, obrazi so zaskrbljeni.

Dvajset angleških vojakov se spreha med kamijoni s hladnimi obrazi in kadi pipe. Njihovi obrazi so čudno zastri in mrki.

Fantje hočejo s kamijonov da bi si ogledali mesto, ali pit, ta in oni hoče na svojo roko iti svojo pot. Vira v Italijo je skopnela.

Angleški vojak ne puste nikogar nikamor.

"Slabo znamenje! Kaj pa to pomeni?" se spogledujejo fantje.

"Čudno, zakaj smo se ustavili pred mestom. Zakaj nas ne peljejo v mesto?"

Vrsta kamijonov stoji ob velikem zamreženem vrtu.

"Izstopite! Vsi na vrt!" se glasi povelje.

"Spet nekaj novega? Kaj pa namerjajo z nami? Preveč je vse nekam skrivnostno. Čudna Italija je to..." pomisljajo najbolj prisebni. Drugi molče ali grebo na tihem po sebi, da bi odkrili pravi smisel tega potovanja.

"V vrsto in vsi na eno stran, da vas prestejemo!" se glasi povelje.

"Boje se, da bi kdo zimed nas ušel..."

"Zelo dragoceni smo..." kislo pripomni nekdo; "drago nas mislijo prodati."

"Ne govori neumnosti!" ga zavrne eden izmed blizu stoječih.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test of our diet.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your diet will not fund your body. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
MILLS LABORATORIES, INC.
Indianapolis, Indiana

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

bila pisana za na oder, komunisti tako zmrcvari, da pride iz nje čisto drug smisel, kot ga je Cankar dal povesti.

"PASTIROKA PREGANJAJO," piše "Slovenski Primorec" v Opčin. Pisali smo že, da je začel izhajati majhen list za katoliške otroke. Kakor proti vsaki katoliški stvari so se komunisti zagnali tudi proti listu za otroke. Napisali so napade v svojem glavnem glasilu in hujskali svoje pristase, naj ne dopuste, da bi se list širil. Na Opčinah pa so "tovariši" celo na svojem shodu hujskali proti tistim, ki listič nareče. Vse to seveda v imenu svobode, ki jo imajo vedno na jeziku, nikoli pa v srcu. Proti temu hujskanju so napisale matere na Opčinah protestno pismo, v katerem zlasti protestirajo proti komunistični zahtevi, da duhovniki ne smejo otrok vzgajati. Nič posebnega ne povedo te žene. Toda vsaj to vidimo, da so ljudje komunističnega terorizma že tudi v najožji okolici Trsta sili.

KORAJZA. — Sploh imajo komunisti strašen strah pred vsakim časopisom, ki bi mogel kako njihovo delo ovirati. Na vsem Tržaškem in Goriškem (kar je Goriške ostalo pod Italijo) je komaj par majcenih listov, ki so proti komunizmu: "Demokracija," katoliški tednik "Slovenski Primorec" in mali verski listič za Trst "Teden." Vsi ti so tarča komunističnih napadov. Njih izhajanje skušajo preprečiti s tem, da ljudi terorizirajo, če te liste naročajo in kupujejo. Ne ze med jugoslovanskimi in ita-

lijanskimi komunisti. Mlade italijanske komuniste pošiljajo v Jugoslavijo, da se tam izvečajo za propagando, pa tudi za oboroženo revolucijo, ki jo pripravljajo v Italiji. V Trstu je vedno mnogo jugoslovanskih komunistov, ki od tu vodijo priprave za udar revolucije v Italiji.

Kompost—gnojilo

Tudi kompost ali mešanec je gnoj, ki ga pridelamo doma in zato ne bi smel manjkati pri nobeni kmetiji. Saj vidimo, kako zelo ga vrtnarji cenijo, kako skrbno pripravijo in izvrstno porabijo. Je pač tudi kompost gnoj, ki nič ne stane pa zelo mnogo zaleže. In kakor ne boš našel vrtnarije brez komposta, boš prav tako težko našel kmetijo s kompostom, ki pa na kmetiji ni prav nič manj potreben in koristen kakor v vrtnariji. Kako pa napravimo kompost? Zelo enostavno, le pogledjmo!

Najprej določimo primerno velik in suh prostor za kompostišče, nekje v kraju, da ne bo v napotje in vendar pri roki. In tja potem nanašamo in navažamo vse različne odpadke, katerih je pri kmetiji vedno dovolj, ter jih sproti razgrnemo po polovici kompostišča. Gnala slama, vsakovrstno zelenje, plesnivno seno, blato iz dvoršča, lesni pepel itd., vse, prav vse spada na kompost, kar more zginiti. Često vidimo, da mečejo take ostanke na gnojščice, kar pa ni prav. Tja spadajo namreč izključno le gnoj iz hleva, vsi odpadki pa spadajo na kompost, ki ga zato opravičeno lahko imenujemo tudi gospodarsko smetišče. Seveda, črepinje, treske itd. tja ne spadajo, ker ne morejo zginiti. Prav tako ne spada tja plevel, ki ima že seme, da ga ne bomo pri porabi komposta za gnojenje zopet posejali.

Vse gospodarske odpadke torej nalagamo na polovico kompostišča kakor gnoj na gnojščice, če pravilno gnojari-mo: stirioglat kup mora rasti enakomerno v višino in vse, kar nanašamo tja, moramo sproti razgriniti po celi površini kupa. Vsakokrat ko naraste kup za dva pednja, ga posinamo po celi površini z živim apnom, ki bi sploh moralo biti na kmetiji vedno pri roki. Na ta način namreč pospešimo razkrajanje vsakovrstnih odpadkov in pa kompost bo tudi mnogo boljše, ker bo vseboval obilo apna. Na ta način nanašamo odpadke na kompost in jih apnamo skozi celo leto, od spomladi pa tja do zime, prihodnjo pomlad pa si določimo novo kompostišče in začnemo zbirati kompost zapet tam. Če res nimamo apna in si ga tudi preskrbeti ne moremo, tedaj pač namesto apna porabimo cestno blato.

Kompostni kup, ki smo ga

pozimi zaključili, bo pač spomlad bolj ali manj bujno ozelel. In tedaj ga prvič prekopljemo tako, da se dobro premeša in preložimo na drugo polovico kompostišča. Prav radi prekopavanja tudi moremo naglati kmopost vedno le na polovico kompostišča. Seveda pa bo kup zopet ozelel in tedaj ga pač zopet prekopljemo in preložimo nazaj na prejšnje mesto. Tako prekopljemo kompost štiri do pet- in tudi večkrat tekom leta in čim večkrat ga prekopljemo, tem hitreje in bolje bo dozorel. Po tri do štiri leta lahko pustimo zoreti tak kompost, toda če ga pridno prekopavamo in apnamo ter je prišlo na kompost res le to, kar lahko in hitro zgine, tedaj pač dozori kompost tudi že v drugem letu.

Ko je kompost dozorel, to se pravi, da so vsi nanešeni odpadki razpadli v sipko prst ter po zadnjem prekopavanju tudi ni več ozelel, tedaj ga presejemo skozi mrežo za gramoz tako, da izločimo vse trde ostanke, bodisi kovinske, kamenje in slično, kar je z drugo šaro vred prišlo na kompostišče. Takole dozorel in presejan kompost je prvovrstno gnojilo zlasti za travnike, pa tudi na njivi se dobro obnese. Zato pa kompost spada k vsaki kmetiji in če že ni doslej, naj vsaj poslej vsak pameten kmečki gospodar začne tudi kompostirati vse razne odpadke, ki so sicer le v napotje ter gredo po nepotrebnem v nič. Zlasti za naše travnike, ki jih imamo vendar precej, ni boljšega gnoja, kakor je predelan, vlečan ter dozorel in presejan kompost ali mešanec. Kakor noben vrtnar ne more prebiti brez komposta, tako je tudi za smoteno kmetovanje nenadomestljiv.

Preveč je le preveč

Slavni francoski vojskovodja Turenne je slonel nekoč ob hudi vročini na oknu svoje predsobe, odet s kratkim belim plaščem in pokrit z belo čepico. V sobo stopi mlad kuhinjski pomočnik. Sodeč po obleki misli, da stoji pri oknu njegov prijatelj Jurče, s katerim sta si bila prav dobra. Zato se približa od zadaj in mu pramaže krepko za hrbtino. General se obrne; strežaj vidi gospodarjev jezni obraz, pade na kolena in prosil: "Gospod, misli sem, da je Jurčij." "Tudi, če bi bil Jurčij, ga ne bi smel tako salamensko počiti," zakriči general.

Delavci tovarne Stollwerck v Bratislavi na Slovaškem so zbrali iz lastnih sredstev znatno vsoto in nakupili križe ter jih obesili v delavnice.

Kosišča
Izdružuje in prodaja poznani
John Martinčič
1058 E. 74. St.
EN 2586.

(24)

SEDMAK Moving & Storage

ALSO LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.
KE 6580

Bolezni na mehuruju in žlezah

Ako imate težave z vodo in vas peče v odvodnem kanalu, ali če morate večkrat na vodo ali čustite bolečine v hrbtu je to nevarno znamenje. Povzročje se z zdravnikom, ki ima 15 let uspešne izkušnje v polistitici v tej posebnosti.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
423 Citizens Bldg., 850 Euclid Ave.
Telefon MAin 6016

Uradne ure: 10 do 4 razen ob nedeljah in po dogovoru

DELO DOBIJO

Za žensko

Razumna ženska, ki bi skrbelo za bolno, starejšo žensko, dobi zasebno sobo, hrano in plačo. Pokličite pred 8:30 zvečer IV 4347 ali IV 6832. (25)

Delo za kovača

Sprejme se kovača, ki zna lahka kovaška dela in zavijanja. Istotam se vzame tudi HANDY-MAN za tovarno. Plača od ure. Atlas Car & Mfg. Co. 1130 Ivanhoe Rd. (28)

Dobra služba

Sprejme se janitorja in operatorja spenjače. Dobra plača in ure. Zgledite se v sobi 223 na 1801 Superior Ave. (28)

MALI OGLASI

Sobo se odda

Odda se opremljeno sobo moškemu. Vpraša naj na 958 E. 70. St. —(25)

Peč naprodaj

Naprodaj je Grand peč na plin, za kuhat in speč, dobro ohranjena. Naprodaj je tudi nov Electric broiler. Vprašajte na 6719 Bonna Ave. (25)

Pohištvo naprodaj

Naprodaj je peč na premog za gretje, dalje velika postelja s springom in postelja samica brez springa, dresser, miza in stoli. Vprašajte na 915 E. 72. St. —(24)

Stanovanje iščejo

Zakonski par srednje starosti, brez otrok, želi dobiti stanovanje 4 ali 5 sob najkasneje do 1. aprila. Kdor ima ali bo imel kaj primerne, naj pokliče po 6 uri zvečer PO 9582. —(24)

WM. J. KENNICK INCOME TAX

Wm. Kennick bo na razpolago za zanesljivo in točno posrežbo svojim prijateljem in klientom ta teden, 5., 6. in 7. februarja, to je v četrtek, petek in soboto in sicer v stanovanju, 6219 Glass Ave., zadej.

Wm. Kennick bo izpolnjeval pole tudi od 1. do 15. marca.

Zelo lepa prilika

Naprodaj je hiša na Tiverton Road, poleg Nottingham Rd., med St. Clair Ave. in Euclid Ave. v Clevelandu, za 1 družino, 3 sobe spodaj, tri spalnice in kopalnica zgorej, klet pod vso hišo, hiša insulirana ter v najboljšem stanju, gretje na plin (blower type) poletna in zimska okna in vrata, awningi, garaža in podstrešje za 2 avta, garaža in dovoz cementirana, plinska gorkota v garaži, cena \$15,000. Takojšnja vselitva. Na ogled vsak čas po dogovoru. Lastnica prodaja vsled smrti v družini. Zgledite se osebno pri Leopold Kushlan, 6411 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio. (Mo. Wed. Fri.-X)

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljše tablete proti glavobolu v naši lekarni.

Mandel Drug Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR

15702 Waterloo Road

Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer. Zaprt ves dan ob nedeljah.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Kot vse arabske dežele, tudi Egipt kliče pod orožje svoje rezerve v boju proti delitvi Palestine v judovsko in arabsko državo. Major Labib Mahmoud, vrhovni poveljnik egiptovskih arabskih prostovoljcev, pregleduje skupino svojih bojnikov, ki so v treningu blizu Cairu.

(Dalje prihodnjaj)

KAREL MAUSER

Rotija

Povest

"Mihovčev Francelj iz Podblance igra", je vedel povedati Jernej. "Nekaj" mestjanov je prišlo in plešejo kot nori."

Rotijo je zanimalo samo pismo.

"Se nekrat lep boglonej, da si mi prinesel Jernej."

"Je že dobro. V soboto grede me pa po kličti."

Komaj je Jernej zginit, je že pretrgala ovitek. Da, Tine je pisal. Grde, skrivence črke so se rezale z modrega papirja.

Draga Rotija!

Ti pišem, da nisem več v tovarni, zaradi pomanjkanja dela in da sem zdaj v Struževem pri Kranju. Vem, da si huda in da tisto ni bilo prav. Sem se zelo kesal in sem se popolnoma spreobrnil. Če je od tistega žeganja kaj bilo, pojdi h konjederki in naj ti prežene.

Vedno še mislim, da nisi huda name in da bova še naprej prijatelja. Ko bova oba nekaj zaslužila, se bova pa vzela. Pošiljam ti eno ruto, ki sem jo kupil zate. Upam, da jo boš tudi po pošti sprejela, ker domov ne utegnem priti.

Se enkrat te prosim, da ne bodi huda in da mi odpisli, če je kaj bilo. Naredi tako, kakor ti svetujem, sicer pa mislim, da ni nič bilo.

Te lepo pozdravlja

Tvoj Tine.

"V Kranju je zelo dolgčas in velikokrat mislim na Tebe." Rotiji so se najprej ulile solze, potem pa je pismo strgala na drobne kosce in jih zmetala pod pot.

"Ne, ne bom mu pisala. Ne bom. Naj se le še vlačijo naprej, kakor se doslej, otrok bo pa moj, samo moj."

Tedaj se je spomnila na ruto in skoraj stekla proti bajti. S tresočim rokama je razmetala vse, kar je prinesel Jernej. Da, tu je zavojček. Poskusila ga je z roko. Ruta, svilen ruta. Zgrabila je suhljad, ki jo je bila pripravila za večerjo, uprasnila vžgalico in vrgla zavojček na ogenj. Tudi odpreti ga ni hotela. Nič. Tak naj zgori, kakršen je prišel po pošti. Zasmrdelo je ne ožganem blagu.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
DRAGEGA SOPROGA IN
OČETA

George Hribar

ki je preminil dne 4. februarja 1947.

Eno leto je že minulo,
kar tebi Tvoje že trohni,
a mi Te še nismo pozabili,
v naših srcih še spomin živi.

Mi ostali Tebi zdaj želimo,
večno milost in plačilo,
večna luč naj sveti Ti,
dokler se spet ne združimo.

Zalutajo ostali:

SOPROGA IN OTROCI.

Cleveland, O. 4. feb. 1948.

bolj padala podne.

"Ko bi bila vsaj Marjeta tukaj", je želela iz vse duše. Zdalj bi se več ne obojavljala, do pitice vse bi ji povedala. Tudi če bi se potlej obrnila od nje. Nič zato, samo da bi bil na svetu. Še kdo, ki bi nosil težo njenega greha in bi že v naprej vedel, kaj bo prišlo."

"Moram ji povedati. V soboto bom šla na Prtovč in ji vse povedala. Jaz ne morem vsega sama nositi."

"Zakaj tako hitiš, Rotija? Nikamor se nam ne mudi. Saj si že vsa krvava."

Cotova jo je začudeno gledala.

"Zakaj pa imaš rdeče oči?"

Rotija se je skušala nasmešiti, čeprav bi najraje planila v jok. Le kaj sili vanjo, ko vidi kakšna je.

"Že včeraj so me ves dan pekli." Rotija je sama sebi verjela.

"Potem pa nikar ne delaj. Še vnamejo se ti lahko. Gospod Lovrenc te bo rad pustil v bajti, samo povej mu."

"Nočem."

"Mu bom pa jaz rekla", se je pričela razgledovati Marička.

"Lepo te prosim, ne bodi tečna", je zavekala Rotija.

"Vsak človek ima svoje križe. Mojih bi tudi ti ne nosila."

Zdalj je Marička spoznala, da Rotijo tare nekaj drugega. Nič več ni silila vanjo.

"Ne bodi huda, nisem vedela", se je Marička opravičevala. Rotiji je bilo skoraj hudo, da jo je tako trdo zavrnila.

"Tebi bom morda povedala,

toda danes ne morem. Najraje bi umrla, Marička."

Cotova je sedaj vedela, da je Rotiji res hudo.

"Pa nobeni nič ne povej, Marička."

"Saj ne bom, Rotija, samo ne jokaj nikar. Saj Tine..."

Vedela je, da je preveč rekla.

1947 INCOME TAX

Twenty-five years of experience and good service to hundreds of satisfied clients is the best proof that our services are appreciated; because year after year, we serve the same merchants, property owners and industrial workers to their full satisfaction. It is through our clients that we get, each year, more and more customers... All our work is strictly confidential... It will be to your advantage to have Mr. Mihaljevich make your 1947 Income Tax Return. Office hours will be from 9 a. m. to 7 p. m.

MIHALJEVICH BROS. COMPANY

6424 ST. CLAIR AVE.

HE 6152

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Turistiki, ki je četrti glavni dohodek Japonske je bila uradno obnovljena 28. decembra 1947, ko je ameriški parnik President Monroe na poti okrog sveta ustavil tudi v Yokohama pristanišču za par dnevi obisk. Potniki so izstopili, da si skupno ogledajo Yokohama in Kamakura.

"Saj nič ne vem, le na selškem žeganju sem te videla z njim."

Potlej se je umaknila dočela na drug konec in Rotija ji ni branila.

Za Rotijo so se pričele težke ure. Avgust je šel h koncu, toda teden je bil dolg kakor opasna vrva. V sredo je deževalo, za delo ni bilo. Dekleta so sedela v bajti, nekatera so brala, druga šivala. Tudi Rotija je poskušala z branjem, toda ni šlo. Med vrste se ji je mešalo Tineto pisanje. Marička jo je gledala od strani in zdela se ji je tuja, kakor da ni z duhom v bajti.

Nazadnje je Rotija odložila Večernice in odšla ven. Napušč je segel nad klop. Usleda se je, čeprav jo je malo mrzilo. Dež je padal, kakor da niti bežijo po statvah.

Med smrekami so visele megle, čež in čež se je razprostirala sama sivina. Voda v žlebu je rasla in s pljuskanjem vrela čez prenapolnjeno korito.

Rotiji je bilo vseeno, če bi ves

dež padal samo po njej. Tako pa je tolkel v kap, da so kaple odskakovale od tal, kakor bi bile žive.

Cez prag je stopila Marička, Plašno se je uzrla v Rotijo, kakor da čaka, da jo povabi, naj sede.

"Kar sedi", je prikimala Rotija. "V bajti je tako dolgčas. Tudi brati nisem mogla."

"Kaj ti je, Rotija? Tudi poješ ne več z nami ob večerih. Ali si morda bolna? Vsa dekleta so začela ugibati. Ali pa je morda Tine kriv? Če je, ga pozabi, saj te ni vreden. Boga zahvali, da si daleč od njega."

Marička je bila nežna, kakor je le znala biti.

Rotija je solzna prikimala. "Torej zavoljo Tineta?"

Rotija jo je molče pogledala. "Da."

"Zakaj mi pa koj nisi pove-

dala? Že takrat ko sem te videla na selškem žeganju, sem te hotela opomniti. Nič prida ni bil nikoli. Srečna bodi, da je v Kranju."

"Saj še nič ne veš", je Rotija zajokala.

WHY SUFFER from SINUS - NEURITIS ARTHRITIS-RHEUMATISM GET RESULTS HEALTH WITHOUT DRUGS REASONABLE FOR APPOINTMENT PHONE SH. 6381 The Health School

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
HE 2730. 1146 E. 61st St.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER" kateremu je znižana cena \$ 2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagi, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unifjaka tiskarna vam tiska krasna poročna rabila po jako zmerni ceni. Priđite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

IN MEMORY OF
THE THIRD ANNIVERSARY
OF THE DEATH OF MY
BELOVED HUSBAND

Pvt. Frank J. Unetic

Killed in action in France
February 1, 1945.

"Gone, but never to be forgotten."

Your loving wife,

MARY PRIMOZNIK UNETIC

Euclid, O., Feb. 4th 1948.